

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Biblia aurea cum suis histo||riis necnon exemplis || veteris
atq[ue] noui || instrumenti**

Antonius <de Rampegollis>

Arge[n]toraci, 1509

VD16 A 2968

De Penite[n]tia peccator[um].

urn:nbn:de:hbz:466:1-30649

De pnia peccatorū

luit ei soluere tributa. 4. Re. viij. Dicit etiā q̄ ppter pctm̄ Hierl'm instabilis facta est. Tren. i. Seruus salomonis ausus est insurgere p̄tra eum propter pctā sua. iij. Reg. xi. hoc facit ch̄i parabola. Lū imundus spūs exierit ab homine rē. Lu. xi. Ob hāc cām dicit dñs languido curato: Uade amplius nōhi peccare ne deterius tibi p̄tingat. Et idē dixit mulieri in adulterio deprehense. Joan. viij. Et iō ad n̄m p̄positū possemus p̄ dicta tri a capitula p̄cludere cū auctoritate sc̄i Augu. di. Q̄ pctm̄ ē difformitas quā deus detestat: iniq̄tas quam demon amplexat: infirmitas qua totus mūdus dissipat.

¶ De penitentiā peccatorū.
Cap. centesimū.

Penitentiā debet fieri.
Statim et sine dilatione.
Cum vera cordis p̄tritione.
Cum nuda confessione.
Cum integra satisfactione.
Cum iustificatiōe et sc̄titate.
Lū receptiōe et benignitate.

¶ Penitentiā
debet fieri celeriter et
nō differri vsq̄ ad se/
nectutē vel mortē. Nō em̄ est

tutū ire p̄ desertū hui⁹ vite si
ne amaritudine penitētie. In
cuius figura q̄diu p̄mansit
maria soror Moysi extra ca/
stra nō p̄cesserūt filiū isrl̄ p̄ de/
sertū. Num. xij. Hoc est etiā
p̄ filiū sapiētis. Ne tardes ve/
nire ad dñm / et ne differas de/
die i die. Eccl. v. Ut dñs ad
penitētiā festinā induceret
hoies / dixit exemplū de qui/
busdā / sup quos cecidit tur/
ris. Et subdit: Nisi p̄niā fe/
ceritis oēs siml̄ p̄bitis. Lu.
xiij. Ad hoc idē facit parabo/
la de seruis vigilantibz scz in
p̄niā / et expectātibz dñm suū
q̄ reuertat a nuptiis. Lu. xij
Quia diē et horā mortis pe/
nitentis ignoramus. Nam s̄m
Greg. Nihil certius morte:
nihil incertius hora mortis.
Querentibz quidā iudeis qd
facturi essent. R̄ndit petrus:
Penitentiā agite. Act. ij. Di/
xerūt fideles: ergo de⁹ peni/
tentibz p̄niā dedit ad vitā
in vita exercendam. Act. xi.
Penitētiā debet esse cū p̄tri/
tione cordis: cui⁹ signū sunt
lachryme fluentes ab oculis.
Ideo audiēs dñm ppl's ira/
tū esse ppter murmur eorū:
luxit ppl's nimis / et in mane
plus q̄ deus p̄ceperat facere
voluerūt. Num. xij. Ad vo/

De pnia pecca. XC

cē angeli pplm icrepāt? leua
uerūt vocē pariter z fleuerūt.
Judi. ij. Lamentāte esdra p
pctis ppli/dictum est ei. Si
est pgnitētia in isrl pcutiam?
sedus cuz dño deo nro zc. i.
Esdre. x. Peccatrix mulier
penitēs/sic lachrymis abun/
dauit q de eis pedes dñi la/
uit. Lu. viij. Quia dñs vidit
magnā in muliere pstritionez
in adulterio deprehēsam/le/
uem z breuē ei penitentiā de/
dit dicēs: Uade amplius no
li peccare. Joā. viij. Hō vo/
lens in pnia pstritionē habe/
re debet a turba secedere. In
cuius signū Petrus qui pec/
cauit in atrio/foris exiēs fle/
uit amare. Matt. xxvij. Pe/
nitentia post pstritionē reqrit
nudā z apertā pfessionē/ pro/
pter qd dñs trāstulit pctm a
Dauid: qz ad reprehensionē
Nathan se humiliter accusa/
uit dicēs/ se pctm cōmisisse. ij.
Re. xij. Post peccatū nume/
ratiōis ppli/ pfessus est etiāz
di. Ego sum qui peccaui. ij.
Re. xxij. Ideo dicebat iob:
Si iustificare me voluero/
os meū cōdēnabit me. Job.
ix. Unde Dauid dixit: Con/
fitebor aduersū me iusticias
meas dño: z tu remisisti zc. ps
xxi. In bui? figura dñs de

cē leprosis penitētibz dixit:
Ite z ostēdite vos sacerdoti
bus. z sequit. Dū aut irēt mū
dati sunt. Luc. xvij. De hac
materia qre i cap. de pfessio/
ne. Pnia post pfessionē req/
rit integrā satisfactiōē q cō/
sistit in asperitate ieiuniorū.
z deuotiōe oōnis: z largitio
ne elemosynarū/ vt p asperi/
tatē z ieiuniū satisficiamus
p his que cōmisimus in nos/
ipsoz. p orationē in his q in
deū. p elemosynā i his q in p
ximū fuimus operati. Ideo
Achab prius sceleratissim?
opuit carnē suam cilicio/ieiu/
nauit z dormiuit in sacco et
ambulauit dimisso capite/
z dñs tēperauit penā quā ei
inflixerat p pctō cōmisso. iij.
Reg. xxi. Sacerdotes idue/
rāt se cilitijs z ieiunauerūt a
timore holofernis. i. diaboli.
Judith. iij. Uiri ninuute fe/
cerūt pniā: induiti sunt sac/
co z ieiunauerūt/ z de? indul/
sit. Joñ. iij. Judith habebat
sup lūbos ciliciū z ieiunabat
oibus diebz vite sue pter sab/
bata z neomenias. Judith.
viij. Nachabe? z q cum eo
erant depcabant dñm/caput
terra aspergētes: lūbosqz cili/
tijs pcincti ad altaris crepi/
tudinē puoluti. ij. Nach. x.

S

De peregrinis

Penitentia etiam debet facere viri boni et iusti quantumque sint amici dei. Quia ex hoc eorum merita augmentantur. Iohannes Job quoniam esset vir sanctus dicebat. Ergo penitentiam in favilla et cinere. Job vlti. Iohannes baptista sacrificatus in utero fugit ab annis teneris in desertum / ubi tam asperum vixit et tam penitentiam egit / quod dicebat de eo. Non manducas neque bibes. Mat. xi. Saluator noster qui peccatum non fecit / in deserto quadraginta diebus et quadraginta noctibus ieiunavit. Mat. iij. Penitentes deo benigne recipit eorum penitentiam acceptando. Nam manasses rex iuda qui propter peccata ductus fuerat in Babilonem quoniam repenituit deo benigne recepit. et eum ad gradum pristinum collocavit. ij. Paral. xxxij. Unde Augustinus. Tamta est enim dei misericordia ut deus penitentem instantem diligit sicut illum qui nunquam peccavit. Libenter enim deo recipit peccatores ad penitentiam quam predicationem suam a penitentia deincepsisse. Mat. iij. Magdalenam benigne recepit / et magnam familiaritatem ostendens ei eam multipliciter commendavit. Lu. vii. Ad hoc idem facit exemplum de filio prodigo / qui benigne fuit re-

ceptus a patre. Lu. xv. Sic alacriter deus recipit penitentes. ut dicit: Gaudium est in celo super uno peccatore penitentiam agente / magis quam super nonaginta novem iustos. Lu. xv. Mat. xvij. Libenter recepit christus penitentiam Iude si quando fuit penitentia ductus non desperasset: et non seipsum laqueo suspendisset. Mat. 27. ¶ De peregrinis et hospitibus Cap. c.

Peregrini recipiendi sunt ad hospitium:

Letanter.

Hilariter.

Utiliter.

Graviter.

¶ Peregrinos

debet recipere homo hilariter / quia frequenter recipit Christum et angelos / in suum hospitium recipiendo eos. Nam Abrahama celeriter recepit angelos in hospitio quos credebatur esse homines peregrinos. Gene. xvij. Loth reputans angelos esse homines peregrinos transeuntes / suscepit hospitio: et defendit ut potuit a Sodomitis / eis nequissimam violentiam volentibus irrogare. Gene. xix. In discipulis seipsum asserit recipi et contem-